

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
Powiedz.-piątek g.15.00

**- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g 6.30**

- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30

**- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

GODZINA ŚWIĘTA-1sry
Czwartek m-ca g.21.00

**MSZA ŚW.Z MODL O.
UZDROWIENIE-ostatni**
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

Dokończenie ze str. 1

Święty Franciszek w chwili odkrycia swego ubożego i ukrzyżowanego Króla wykrzyknął: „To jest to, czego pragnę. To jest to, czego szukam. To całym sercem pragnę czynić”. Chodzi o służbę takiemu Królowi. Stanowić to może zachętę dla każdego, kto chce odnaleźć swój skarb i pozwolić się przemieniać w tych, którzy ubóstwem i radością serca niosą drugim nadzieję, dobroć i sens życia. Z Franciszkowego obrazu Chrystusa Króla wyłania się zachęta, aby budowę cywilizacji miłości i pokoju rozpocząć tu i teraz. Od przyrody, jako znaku dobroci i mądrości Boga człowiek może uczyć się właściwego współżycia i harmonii i rozpoznawać w niej wartość służącą jego zdrowiu.

Franciszkowy Król wskazuje drogę wyjścia ze wszystkiego, co paraliżuje, krępuje, ogranicza, szpeci. Domaga się porzucenia fałszywych proroków i złudnych ideologii, niosących lęk i wewnętrzne rozdarcie. Przywraca On nadzieję uzależnionym, przemienia kulturę użycia we właściwie rozumianą miłość i uczy składać dar z samych siebie poprzez całkowite przyłgnięcie do Boga i ukochania krzyża. Chrystus Król nakazuje z odwagą i ufnością patrzeć w przyszłość, gdyż współpraca z Nim pozwala ukształtować w sercach tych, którzy chcą mu służyć ideał na wzór Franciszka, aby stawiać zawsze czoła temu, co nowe, nieznanne i niepewne. /Weronika/

UŚMIECHNIJ SIĘ WSPÓŁCZUCIE. Na lekcji religii dzieci oglądają obraz przedstawiający cierpienia pierwszych chrześcijan. Dwóch męczenników stoi w celi, w której znajdują się trzy wielkie lwy. Dwie bestie rzucają się właśnie na dwie biedne ofiary. Na co zwróciliście szczególną uwagę na tym obrazie? – chce wiedzieć nauczycielka. Kiedy mała Klara zaczyna płakać, nauczycielka zaczyna mieć wątpliwości, czy obraz nie jest zbyt drastyczny, pyta więc Klarę dlaczego płacze. Mała odpowiada: „ jeden z tych biednych lwów nie ma nic do jedzenia”.

RUCHY I

STOWARZYSZENIA:
1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**
- środa godz.18.00

**4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**
- piątek godz. 18.00

**5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA**

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g.18.00

**6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE**
- środa po
Mszy św. o g. 17.00

**7. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o
godz.17.00.
Wymagane dokumenty:
akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych,
że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być
osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Wojciech Kucharski - 10 X
2. Oliwia Szczepańska - 10 X
3. Natalia Czyżak - 18 X
4. Mariusz Kitłowski - 24 X
5. Tomasz Wileński - 24 X
6. Piotr Kołakowski - 25 X

2. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

1. Damian Lewalski i Dominika Zedlewska - 3 X
2. Leszek Orzechowski i Paulina Natalia Cieślęwicz - 24 X
3. Kamil Bator i Dagmara Majcher - 9 X
4. Łukasz Paszyłka i Agnieszka Szwanke - 17 X
5. Mateusz Płotkowski i Karolina Krotowska - 17 X

3. POGRZEBY

1. śp. Wojciech Galiński - 8 X
2. śp. Stanisław Sadowski - 17 X
3. śp. Zygmunt Sendlewski - 26 X

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

GŁOS

NR 150 listopad 2020

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

**KRÓL ŚWIĘTEGO
FRANCISZKA**

jest tym, który ofiarowuje wszystkim uczestnictwo w swoim Boskim życiu. Gdy św. Franciszek mówił o Chrystusie, nazywał Go Królem, Bogiem, Panem, Władcą, Zbawicielem, Najwyższym Kapłanem, Stwórcą, Najwyższym. Królewskość Chrystusa była dla niego związana z dobrowolnym ubogim życiem, zjednoczeniem z Ojcem i miłością aż po krzyż, której szczytem jest odkupieńcze dzieło; przez nie zdobył Chrystus Król sobie poddanych nie z pomocą siły, lecz poprzez tę właśnie pociągającą miłość, wyrażoną na krzyżu. Tajemnica odkupienia tak dalece pochłonęła Franciszka, że ułożył modlitwę i przekazał ją braciom, by łączyli się z nim w wysławianiu Boga: „Wielbimy Cię, Panie Jezu Chryste, tu i we wszystkich kościołach Twoich, które są na całym świecie i błogosławimy Ciebie, że przez święty krzyż Twój odkupiłeś świat”.

c.d. strona 4

Wszystkich Nie-Wszystkich Świętych?

Czym jest Świętość? Jest życiem w Bogu i z Panem Bogiem. Z reguły myślimy, że Święty to ktoś, kto żyje już w Królestwie Bożym i bezpośrednio doświadcza-widzi Pana. Słowo Boże uczy nas, że Królestwo Niebieskie jest i ma być budowane już tu i teraz jako przedsmak, droga przyszłych dóbr w Niebieskim Jeruzalem.

Każdy, kto wszedł w Przymierze z Panem w sakramencie chrztu św. i mimo swojej słabości pełni wolę Bożą w swoim życiu, czyli stawia Pana Boga i Jego Słowo na pierwszym miejscu, już staje się świętym, kroczy drogą świętości ku jej pełni.

Niestety, nie wszyscy przejmują się tą prawdą. Wypaczone myślenie o Miłosierdziu Bożym sprawia, że sądzą, iż nie trzeba nic tu na ziemi robić, mało, można grzeszyć, podważać Prawdę Bożą, a Bóg.....? - i tak przyjmie nas, po naszej śmierci, do Nieba.

Martwię się, kiedy widzę czy słyszę o takich postawach... Siostry i Bracie. Świętość i życie w świętości jest zaproszeniem kierowanym do nas przez Pana. Przyjmij to zaproszenie, abyśmy wszyscy spotkali się w przyszłości w Ojczyźnie, która jest w Niebie.

Ks. Marcin Staniszewski, proboszcz

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Aby postęp w dziedzinie robotyki oraz sztucznej inteligencji zawsze pozostawał w służbie ludzkiego istnienia.

ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek - piątek 7.30- 16.30

MODLITWA RÓŻAŃCOWA: godz. 06.30 w Kaplicy św. Franciszka
/ od poniedziałku do soboty /
godz. 16.30 w kościele parafialnym –
/ od niedzieli do soboty /
(w środę – dziesiątka różańca w łączności
Z nowenną do MB Nieustającej Pomocy)

SŁOWO OJCA ŚW. FRANCISZKA

Maryja jest misjonarką zbliżającą się do nas, by nam towarzyszyć w życiu, otwierając serca na wiarę swoim macierzyńskim uczuciem.

Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ

Głos Św. Jana Chrzciciela –Pismo parafialne redaguje zespół pod redakcją ks. Proboszcza (tel.507 143 682).
Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

LITURGIA SŁOWA

01XI- niedziela, Wszystkich Świętych, uroczystość

Ap7,2-4.9-14;Ps24;1J3,1-3;Mt5,1-12a

02XI- poniedziałek, Wspomnienie

Wszystkich Wiernych Zmarłych I Msza Hi19,1.23-27a;Ps27;1Kor15,20-24a.25-28;Łk23,44-46.50.52-53.24.1-6a; II Msza Dn12,1-3;Ps42;Rz6,3-9;J11,32-45 III Msza Mdr3.1-6.9;Ps103;2Kor4,14-5,1;J14,1-6

08XI- 32 Niedziela Zwykła

Mdr6,12-16;Ps63;1Tes4,13-18;Mt25,1-13

09XI- poniedziałek, Rocznica poświęcenia

Bazyliki Laterańskiej, święto Ez47.1-2.6-9.12Ps46;1Kor3,9b-11.16-17;J2,13-22

11XI- środa, św. Marcina z Tours, Narodowe Święto Niepodległości

Tt3,1-7;Ps23Łk17,11-19

15XI- 33 Niedziela Zwykła, Prz31,10-13.19-20.30-31;Ps128;1Tes5,1-6;Mt25,14-30

16XI- poniedziałek, NMP Matki

Miłosierdzia, Rocznica poświęcenia

rzymskich bazylik Apostołów Piotra i Pawła. Ap1,1-4.2,1-5a; Ps1,Łk18,35-43

21XI- sobota, Ofiarowanie NMP, wspomnienie,

Ap11,4-12;Ps144; Łk20,27-40

22XI- Niedziela, Jezusa Chrystusa Króla

Wszehświata, uroczystość

Ez34,11-12.15-17;Ps23;1Kor15, 20-26.28;Mt25,31-46

29XI- 1 Niedziela Adwentu,

Iz63,16b-17.19b.64,2b-7;Ps80;1Kor1,3-9;Mk13,33-37

30XI- poniedziałek, św. Andrzeja Apostoła, święto

Iz49,1-6;Ps19;Mt4,18-22

SŁOWO NA NIEDZIELE

/koment. ks. M. Krawiec SSP /.

01XI - Mt5, 1-12a Jakże często rodzi się w ludziach przekonanie, że Bóg jest nieprzyjacielem szczęśliwego życia. Nic bardziej błędnego! Pojmowanie szczęścia jedynie jako błogostan, zadowolenie, brak zmartwień, trudów i przeciwności w życiu jest spojrzeniem bardzo jednostronnym i iluzorycznym. Nawet trudne chwile przeżywane z Jezusem mogą się stać dla nas źródłem błogosławieństwa i szczęścia. Ubóstwo, cierpienie, łagodność, pokora, smutek, sprawiedliwość, miłosierdzie, czystość, to nie są wartości, które zachwycają świat i współczesnego człowieka. Kiedy jednak zaufamy Jezusowi, doświadczymy, że Jego błogosławieństwa czynią prawdziwie szczęśliwymi i prawdziwie ludźmi. Prawdziwie Jego przyjaciółmi i świętymi.

08XI - Mt25,1-13 Życie chrześcijanina to nie oczekiwanie na śmierć, czy ucieczka przed nią za wszelką cenę. Życie chrześcijanina to oczekiwanie na Oblubieńca! Moment naszej śmierci będzie chwila spotkania z tym, który do końca nas umiłował. Czy naprawdę tak myślimy? Czy tego oczekujemy? Chrześcijanin nie tylko czeka na Jezusa, ale też przygotowuje się do tego spotkania. Przeżywa swoje życie tu i teraz, lecz nie zapomina, że jego prawdziwy dom jest w sercu Ojca, że jego ojczyzna jest w niebie, i potrafi myśleć perspektywicznie. Dziś wybieramy i przygotowujemy nie tylko nasze jutro, ale także naszą wieczność. **15XI – Mt25,14-30** Talent to było około trzydziestu czterech kilogramów złota lub srebra. Otrzymane dary były więc bardzo hojne. Oto dwa możliwe scenariusze tej historii: „Talent- ryzyko- zysk- radość” lub „talent- lęk- strata- smutek i zgryzanie zębów”. Od czego zależy powodzenie lub niepowodzenie? Od tego, jak sługa widzi swojego pana. Jeśli pan jest dawcą dobrym i hojnym, jeśli ufa i raduje się dziełem służby, on ma siłę wewnętrzną, aby dla niego ryzykować. Jeśli pan jest tyranem twardym i skąpym, który służyć chce jedynie wykorzystać, w lęku swoim sługa nawet nie otwiera daru, lecz go ukrywa, aby zwrócić nieużywany i przez przypadek nic nie stracić i nie narazić się właścicielowi.

22XI – Mt25,31-46 Jezus dziś zaprasza nas: „Weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od początku świata”. Jestem zaproszony do królowania! Ale jak mam to czynić? Jezus jest prawdziwym Królem królów i Panem panujących. On króluje w moim życiu, bo zaspokaja mój głód prawdy i sens życia, moje pragnienie miłości, gości mnie w swoim sercu, troszczy się o mnie w chorobach i cierpieniach, uwalnia mnie z mojego więzienia grzechu. Królować z Jezusem to kochać jak On, karmić, poić, przyodziewać, gościć, troszczyć się obdarzać wolnością.

29XI – Mk13, 33-17 Co jest domem Boga powierzonym mojej trosce uwadze i czuwaniu? Domem Boga i moim jest cały stworzony świat, rzeczywistość, w której żyjemy, poruszamy się i jesteśmy. Domem Boga i moim jest moje życie, czas, który został mi dany, osoby i wydarzenia. Domem Boga i moim jest moja osoba, moje

serce, moja dusza, moje zdolności i możliwości. Jezus pragnie, aby nasze oczekiwanie było uważne, a zarazem pełne ufności, nadziei i radości, a nie niepewności, czy lęku. Oto powraca Pan i Przyjaciel, Zbawiciel i Oblubieniec!

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

„UCZYNNKI CIAŁA” I „OWOCE DUCHA”. Co to znaczy, że „Ciało... do czego innego dąży, niż duch, a duch do czego innego, niż ciało” (Ga5,17).Pytanie wydaje się ważne, wręcz podstawowe w kontekście naszych rozważań na temat ewangelicznej czystości serca. Jednakże autor Listu do Galatów w tym wypadku rozciąga przed nami szersze horyzonty. W owym przeciwstawieniu ciała duchowi (Duchowi Boga), oraz życia według ciała - życiu według Ducha, zawiera się równocześnie cała Pawłowa teologia usprawiedliwienia: wyraz wiary w antropologiczny i etyczny realizm dokonanego przez Chrystusa Odkupienia, które Paweł w wiadomym kontekście nazwie również „odkupieniem ciała”. Ma ono wedle Rz8,23 również swój wymiar „kosmiczny” (tak, jak stworzenie) jednakże w jego centrum jest człowiek ukonstytuowany w osobowej jedności ducha i ciała. To w tym właśnie człowieku, w jego sercu, w całym jego postępowaniu owocuje Chrystusowe Odkupienie, dzięki tym mocom Ducha, które urzeczywistniają usprawiedliwienie: sprawiają to, że sprawiedliwość w człowieku „obfituje”, (używając raz jeszcze wyrażenia z Kazania na Górze Mt5,20) tą wiarą jaką zamierzył i jakiej oczekuje sam Bóg. Rzecz znamienna, że mówiąc o „uczynkach ciała” Paweł wymienia nie tylko „ nierząd, nieczystość, wyuzdanie, ... pijaństwo, hulanki”, a więc to wszystko, co posiada wedle przedmiotowego rozumienia, charakter „grzechów ciała” oraz związanego z ciałem „użycia zmysłowego” – ale wymienia także inne grzechy, którym nie byliśmy skłonni

przypisać „cielesnego” i „zmysłowego” wprost charakteru: „uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłąmy, zazdrość”(Ga5,20-21). Wszystkie wymienione tutaj uczynki kategorii antropologicznych (i etycznych), raczej „grzechami ducha” ludzkiego, niż „ciała”. A jednak Paweł wszystkie kwalifikuje jako „uczynki ciała”. Jest to rozumiałe tylko i wyłącznie na tle owego szerszego znaczenia, jakie w listach Pawłowych posiada „ciało”, przeciwstawione nie tylko i nie tyle „duchowi” człowieka, ile Duchowi Świętemu, działającemu w duszy (duchu) człowieka. Zachodzi zatem bardzo znamienna analogia pomiędzy tym, co Paweł określa jako „uczynki ciała” – a tym, co głosi Chrystus w swoich słowach skierowanych do uczniów, a wyjaśniających słowa wypowiedziane uprzednio do faryzeuszów w związku ze sprawą „czystości” i „nieczystości” rytualnej. Wedle owych słów Chrystusa prawdziwa „czystość”, podobnie jak i” nieczystość” w znaczeniu moralnym znajduje się „w sercu” i pochodzi „z serca” ludzkiego jako „nieczyste” zaś w tym znaczeniu zostały określone nie tylko „cudzołóstwo” i „nierząd” a więc kwalifikowane poniekąd „grzechy ciała - ale również „złe myśli ,(...) kradzieże, fałszywe świadectwo, przekleństwa”. Chrystus, jak stwierdziliśmy, posługuje się w tym miejscu ogólnym i rodzajowym znaczeniem „nieczystości” (a więc pośrednio i „czystości”). I podobnie też czyni Paweł. Uczynki „ciała” pojawiają się w tekście Pawłowym w znaczeniu ogólnymi „rodzajowym” Wszystkie grzechy są przejawem „życia według ciała”, które stanowi przeciwieństwo” życia według Ducha”. To, co wedle naszej konwencji językowej bywa uznawane za „grzechy ciała” stanowi w wyliczeniu Pawłowym tylko jeden z wielu przejawów (czyli gatunków) rodzaju który określa on nazwą „uczynki ciała” i w tym też znaczeniu jeden z przejawów, czyli

aktualizacji „życia według ciała”, a nie „według Ducha”. Kiedy Paweł w Liście do Rzymian pisze „Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała, - będziecie żyli”(Rz8,12-13) – znajdujemy się znowu w całym tym bogatym i zróżnicowanym zasięgu znaczeń jakie ma dla niego wyraz „ciało” i wyraz „duch”. Nie mniej ostateczny wydźwięk tej wypowiedzi jest parenetyczny – jest więc ważny dla samego etosu Ewangelii. Paweł, który mówi o „uśmiercaniu popędów ciała przy pomocy Ducha”, mówi o tym samym, o czym mówił Chrystus w Kazaniu na Górze, odwołując się do serca ludzkiego i wzywając to serce do przewycięzania pożądań, które wyrażają się już nawet „w patrzaniu” mężczyzny na kobietę, dając w ten sposób folgę pożądliwości ciała. Takie przewycięzanie, czyli, jak pisze Paweł, „uśmiercanie popędów ciała przy pomocy Ducha” jest nieodzownym warunkiem „życia według Ducha”, które to właśnie „życie” jest przeciwieństwem owej „śmierci” o jakiej mowa w tym samym kontekście: „życie według ciała” owocuje bowiem „śmiercią”, przynosi w efekcie „śmierć” według „ducha”(Ducha). „Śmierć” oznacza więc nie tylko śmierć, ale także grzech: grzech, który teologia moralna nazwie śmiertelnym. Autor Listu do Rzymian i Listu do Galatów rozszerza stale horyzont „grzechu – śmierci”, zarówno w kierunku początku dziejów człowieka jak też w kierunku ich kresu. I stąd wyliczywszy owe wielogatunkowe „uczynki ciała” („uczynki, które rodzą się z ciała”) stwierdza: ci, którzy się takich grzechów dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą(Ga5,21). Gdzie indziej z taką samą stanowczością napisze: „ O tym bowiem bądźcie przekonani, że żaden rozpustnik, ani nieczysty, ani chciwiec – to jest bałwochwalca – nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga”(Ef5,5). I w tym przypadku również owe uczynki, które wyłączają z dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga – a więc uczynki ciała – są wyliczone przykładowo i „rodzajowo”, chociaż główne miejsce w tym wyliczaniu mają tym razem grzechy przeciwko „czystości” w znaczeniu gatunkowym.

Aby dopełnić obrazu owego przeciwstawienia pomiędzy „ciałem”, a „duchem”, a ściślej jeszcze między „uczynkami ciała” a „uczynkami ducha” (raczej owocami Ducha), należy zwrócić uwagę i na to, że Paweł we wszystkim, co jest przejawem „życia według Ducha” i postępowania według Ducha, widzi zarazem przejaw tej wolności, ku której „wyswobodził nas Chrystus”(Ga 5,1). Pisze bowiem tak: „Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni służcie sobie wzajemnie. Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: „Będziesz miłował bliźniego swego, jak siebie samego”(Ga5,13). Jak już uprzednio zaznaczyliśmy, przeciwstawienie „ciało –Duch”, „życie według ciała – życie według Ducha” wchodzi głęboko w całą Pawłową naukę o usprawiedliwieniu. Apostoł narodów z wyjątkową siłą przekonania głosi tę prawdę, że usprawiedliwienie człowieka dokonuje się w Chrystusie i przez Chrystusa. Człowiek dostępuje tego usprawiedliwienia w wierze, „która działa przez miłość”(Ga5,6), a nie przez samo zachowanie drobiazgowych przepisów rytualnych Prawa starotestamentalnego (w szczególności przepisu obrzezania). W ten sposób usprawiedliwienie jest z „Ducha” (Bożego), a nie z „ciała”. Wzywa więc adresatów swego listu do tego, aby uwolnili się od „cielesnego” pojmowania usprawiedliwienia, które jest błędne, na rzecz „duchowego”, które jest prawdziwe. W tym znaczeniu wzywa ich do wolności od Prawa – a bardziej jeszcze do wolności, ku której „wyswobodził nas Chrystus”. Tak więc idąc za Myśla Apostoła, sprawę ewangelicznej czystości – czystości serca – wypada nam rozważać, a nade wszystko urzeczywistniać według miary tej wolności: „wolności, której wyswobodził nas Chrystus”.

MÓWIĄ WIELCY

Używajcie dwóch duchowych skrzydeł: pobożności maryjnej i pobożności eucharystycznej. Na tych dwóch skrzydłach szybko wzniesiecie się do nieba /św. Jan Bosko /